Bitové operace a bitová pole

Jazyk C je nízkoúrovňový programovací jazyk, který nabízí programátorům na rozdíl od vysokoúrovňových programovacích jazyků i operátory, pomocí kterých mohou nepřímo pracovat i s jednotlivými bity.

Bitové operace

Práce s jednotlivými bity většinou vyžaduje hlubší znalost operačního systému, například jakým stylem se ukládají čísla. Operace s jednotlivými bity však dokáže výrazně zrychlit program a některé operace ani pomocí dříve zmíněných konstrukcí není možné provést, jelikož pro ně byl nejmenší jednotkou informace byte.

V jazyce C máme k dispozici operátory bitový součin, odpovídající logické operaci AND, bitový součet, který je ekvivalentem operace OR, bitový exkluzivní součet (XOR), bitový posun doleva, bitový posun doprava a jedničkový doplněk (NOT). Pro všechny platí, že jejich argumenty mohou být pouze celá čísla (jak signed tak unsigned). Priorita bitových operátorů je nízká, ve složitějších výrazech je potřeba používat závorky.

Bitový součin

Bitový má následující syntaxi.

```
x & y
```

i-tý bit výsledku bitového součinu x & y bude roven 1 pokud i-tý bit x i y budou rovny 1, jinak bude výsledný bit roven 0. Výsledkem operace 100 & 50 bude 32, jelikož platí následující vztah.

```
100 01100100
50 00110010
100&50 00100000
```

```
118 Jazyk C
```

Bitový součin se často používá k výběru jen určitých bitů (nastavení ostatních bitů na 0). Například, pokud chceme zjistit, zda je číslo liché, stačí nám znát hodnotu nejméně významného bitu (0. bitu).¹²⁶

¹²⁶ V textu předpokládáme, že nejméně významný bit je vpravo.

```
#define liche(x) (1 & (x))
```

Je třeba si uvědomit rozdíl mezi bitovým a logickým součinem.

```
int i = 1, j = 2, k, 1;
k = i && j;
l = i & j;
```

Výsledky se budou lišit. Zatímco k je rovno 1, protože obě i i j jsou nenulová, tak 1 bude rovno 0. A to proto, že čísla mají následující binární vyjádření.

```
1 = 000000012 = 00000010
```

Bitový součet

Bitový součet má následující syntaxi.

```
х | у
```

i-tý bit výsledku bitového součtu $x \mid y$ bude roven 1 pokud i-tý bit x nebo y bude roven 1. Budou-li oba nulové výsledný bit bude roven 0. Často se používá k nastavení určitých bitů na 1, s tím, že ostatní bity si ponechají původní hodnotu.

Následující příklad ukazuje použití bitového součtu pro převod velkého písmena na malé.

```
#define na_mala(c) (c | 0x20)
```

0x20 odpovídá binárně 0 0 1 0 0 0 0, což odpovídá hodnotě 32. Ze znalosti ASCII tabulky víme, že právě malá a velká písmena se v této hodnotě liší.

Bitový exkluzivní součet

Bitový exkluzivní součet se zapisuje následujícím způsobem.

```
х ^ у
```

i-tý bit výsledku bitového exkluzivního součtu x ^ y bude roven 1, pokud se i-tý bit x nerovná i-tému bitu y. Budou-li oba shodné (oba rovny 0, nebo 1) výsledný bit bude roven 0. Následující kód slouží k porovnání dvou čísel.

```
if(x ^ y)
    /* cisla jsou rozdilna */
```

Pokud jsou x a y rozdílná, pak alespoň jeden bit bude roven 1 a tedy výsledek bude nenulový (pravdivý).

Bitový posun doleva

Bitový posun doleva má následující zápis.

```
x \ll n
```

Posune bity v x o n pozic doleva. Při tomto posunu se bity zleva ztrácí a vpravo jsou doplňovány 0. Typickým použitím je použití k násobení mocninou 2. x = y << 1 vynásobí číslo 2.

```
= 00000001
1 << 1 = 00000010
```

```
x = y \ll 3 \text{ vynásobí číslo 8 } (2^3).
```

Takovéto násobení je rychlejší než běžné násobení. Než násobit číslo číslem 80, je lepší ho vynásobit 64 (posun o 6 bitů) a 16 (posun o 4 bity) a výsledky sečíst. Viz následující příklad.

```
i = j * 80; /* pomalejsi */
i = (j << 6) + (j << 4); /* rychlejsi */
```

Bitový posun doprava

Bitový posun doprava má následující syntaxi.

```
x >> n
```

Posune bity v x o n pozic doprava. Při tomto posunu se bity zprava ztrácí a vlevo jsou doplňovány 0.127 Má opačný význam než bitový posun doleva. Často se používá k celočíselnému dělení mocninou 2. x = y >> 1 vydělí číslo číslem 2, x = y >> 3 vydělí číslo 8. Stejně jako u bitového posunu doleva, takovéto dělení mocninou 2 je rychlejší, než klasické dělení.

127 Toto tvrzení platí pro unsigned typy. Pro signed je výsledek implementačně závislý.

Jedničkový doplněk (negace bit po bitu)

Jedničkový doplněk se zapisuje následujícím způsobem.

```
~x
```

Nulové bity nahradí 1 a jedničkové 0. Nulovány jsou i počáteční nuly, takže je výsledek závislý na typu čísla (kolik bitů obsahuje). Jiný výsledek bude pro char (8 bitů) a int (32 bitů).

```
int main()
{
    int i = 10, i2;
    unsigned char j = 10, j2;

    i2 = ~i;
    j2 = ~j;

    printf("%d %d \n", sizeof(char), sizeof(int));
    printf("%u %d", i2, j2);
}
```

Práce se skupinou bitů

Bitové operace se často používají pro práci se skupinou bitů, která přestavuje například stavové slovo definované následovně.

```
unsigned int status;
bit 7 6 5 4 3 2 1 0
```

Definujeme si konstanty, které určí pozice příznakových bitů ve stavovém slově. Například použijeme 3., 4. a 5. bit pro příznaky číst, psát, vymazat.

```
#define READ 0x8
#define WRITE 0x10
#define DELETE 0x20
```

Pro nastavení všech příznaků na 1 použijeme následující příkaz.

```
status |= READ | WRITE | DELETE; 128
```

¹²⁸ Operátor I představuje bitový součet. Operátor I= je operátor přiřazení s bitovým součtem. Obdoba už známých aritmetických přiřazovacích operátorů +=, -= a pod.

Pokud chceme na 1 nastavit jen příznaky pro čtení a zápis, použijeme obdobný výraz, konkrétně následující výraz.

```
status |= READ | WRITE;
```

Pro nastavení všech příznaků na 0 použijeme bitový součin následujícím způsobem.

```
status &= ~(READ | WRITE | DELETE);
```

Chceme-li nastavit na 0 jen příznak pro čtení, použijeme výraz

```
status &= ~READ;
```

Pro testování, zda je nějaký příznak nastaven na 0 použijeme operátor bitového součinu. Konkrétně, pokud chceme zjistit, zda je příznak čtení roven 0, použijeme následující podmínku.

```
if (! (status & READ ))
```

Bitové pole

Speciálním případem struktur je bitové pole. Tato struktura je omezená velikostí typu int. Nejmenší délka jedné položky v této struktuře je jeden bit. Definuje se obdobně, jako se definují nám již známé struktury, pouze položky struktury nejsou určeny libovolným typem a jménem, ale jménem a délkou v bitech. Typy jednotlivých položek mohou být jen unsigned (neznaménkové) nebo signed (znaménkové) a za každým členem uvádíme za dvojtečkou počet bitů, které budou pro tento člen vyhrazeny.

Předchozí příklad řešený pomocí bitového pole je následující. 129

```
typedef struct{
   unsigned zacatek : 3; // bity od 0 do 2
   unsigned read : 1; // bit 3
   unsigned write : 1; // bit 4
   unsigned delete : 1; // bit 5
} STAV;
STAV status;
```

S jednotlivými bity se pracuje pomocí tečkové notace, jako je tomu u struktur. Konkrétně pro nastavení příznaku pro čtení na 1 použijeme příkaz status. read = 1;, pro nastavení příznaku pro zápis

¹²⁹ Položka zacatek je zde jen kvůli přeskočení prvních 3 bitů.

122 Jazyk C

na 0 příkaz status.write = 0; a podobně. Pro test, zda je příznak pro čtení nastaven na 1 použijeme podmínku ve tvaru if(status.read).

Cvičení

Úkol 84

Z příkladu v sekci o bitovém součtu víme, že se malé písmeno a odpovídající velké liší v 5. bitu. Napište makro, které převede malé písmeno na velké.

Úkol 85

Napište funkci, která pro zadané číslo cislo a číslo n zjistí hodnotu n-tého bitu čísla cislo. Například hodnota 1. bitu čísla 3 je 1, 2. bit má hodnotu 0. Bude se vám hodit operace bitového posunu.

Úkol 86

Vyzkoušejte si práci se stavovým slovem. Vytvořte funkci, která bude brát jako vstup celé číslo n a stav a vypíše všechna čísla od 0 do n a bude vynechávat násobky podle stav. stav bude uchovávat informaci, zda se mají vypisovat násobky 2, 3 a 5. Například ve stav je nastaven příznak, že se nemají vypisovat násobky 2, pak funkce vypíše jen lichá čísla do n.

Úkol 87

Upravte předchozí kód tak, aby stav nastavoval uživatel po dotazu v konzoli.

Úkol 88

Upravte předchozí příklad tak, aby stav byl definován jako bitové pole.

Úkol 89

Napište funkci, která způsobí rotaci (ne posun) čísla x o n bitů doprava. Pro číslo 3 (00000011) a n=3 dostaneme 96 (01100000) (pracujeme-li nad char).

Úkol 90

Napište program, který bude využívat bitového pole pro úschovu času (hodiny, minuty, vteřiny). Vytvořte i funkce na převod času do bitového pole a funkci, která vypíše bitové pole jako čas.